

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XIII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

2020. JÚLIUS

ÁRA: 220 FT

www.martinus.hu

Trianon 100

Székely János megyéspüspök írása az évforduló kapcsán

Gyermekáldás

Milyen hatása van a vírushelyzetnek a gyermekvállalásra?

Mindszenty József élete

A bíborosi kinevezés (II. rész)

Digitális kihívások

Helyzetértékelés a digitális oktatás kihívásairól, áldásairól

Talpraállításunkért

A trianoni békediktátum 100. évfordulója kapcsán

Hogyan tudjuk feldolgozni a trianoni békediktátum fájdalmát? Hogyan tudjuk úgy feldolgozni, hogy közben becsüljük, szeretjük a szomszéd népeket is?

És leginkább van-e kiút ebből a 100 éve történt tragédiából a magyarság számára, és merre vezet ez a kivezető út?

A múlt feldolgozása nem azt jelenti, hogy megpróbálunk úgy tenni, mintha a múltbeli tragédia meg sem történt volna, mintha a Trianoni békediktátum okozta seb nem fájna ma is. Ami történt, az fáj 100 évvel ezelőtt, és fáj ma is. Igazságtalannak tartottuk 100 évvel ezelőtt, és igazságtalannak tartjuk ma is.

Fáj az, hogy az új országhatárokon belül csak mintegy 7,6 millió magyar maradt, és a trianoni határokon kívül rekedt kb. 3,2 millió magyar.

Fáj az, hogy ennek a 3,2 millió magyarnak mintegy fele, közvetlenül az új határok mellett élt, színmagyar területeken. Könnyen lehetett volna sokkal igazságosabb határokat meghúzni.

Fáj a győztes európai nagyhatalmak érdektelensége és cinizmusa, akiknek nem számított egy kis nép sorsa, akiket nem érdekelt több mint 3 millió ember élete és szenvedése, őket feláldozhatónak tartották.

Szeretnénk, ha ezt a fájdalmat megértenék a szomszédos nemzetek, megértenék Európa népei, szeretnénk ha legalább valamennyire átérznék. Miért történhetett meg velünk a Trianon tragédiája? Az okok között a legfontosabb a török hódoltság rettenetes időszaka.

A török idők előtt, Mátyás király korában Magyarország lakossága kb. 4 millió volt, a török kiűzése után már csak mintegy 2 millió.

A történelem nagy csodája, hogy ebből a mélypontból a magyarság még fel tudott támadni.

Ám az okok között fontos felismerünk a magunk felelősségét is. A magyarság vezető rétege nem ismerte fel időben a nemzetiségek hatalmas vágyát az önállóságra, az önrendelkezésre.

Szomorú példája ennek az 1871-es cseh kiegyezés tervének meghiúsulása, aminek az oka elsősorban az akkori magyar parlament ellenállása volt. Éppígy végzetes következményei voltak az I. Világháború végén kialakult belső szétesésnek.

Az okokkal való szembenézés után el kell jutnunk odáig is, hogy átérzük a szomszédos népek: szlovákok, ukránok, románok, szerbek, horvátok, szlovének örömét, akik számára – többük esetében a történelmük során először – megnyílt a lehetőség arra, hogy nemzeti létüket kibontakoztathassák, jövőjük alakítását a kezükbe vehessék, évszázados vágyukat az önállóságra megvalósíthassák.

A legfontosabb feladatunk azonban nem a múlttal kapcsolatos, hanem a jelennel és a jövővel.

Újra talpra kell állnunk!

A magyar nép a 20. században tragédiák egész sorozatát élte végig. Két rettenetes világháborút, két szörnyű diktatúrát, az 56-os forradalom vérbefojtását, és mindenekelőtt a trianoni békediktátum tragédiáját.

Alig-alig tudtuk mindezt feldolgozni, részben még most is ezek alatt a terhek alatt görnyedünk. Most a magyarság előtt az a feladat áll, hogy megpróbáljunk talpra állni.

Egy hirtelen meggazdagodott vállalatvezető mindig irigykedve nézte a sofőrjét, annak nyugalját, egyenes tartását. Egyszer, amikor a sofőr háza közelében vitt az útjuk, megkérte őt, hogy álljanak meg a ház előtt.

Az egyszerű otthonba belépve a vállalatvezető elcsodálkozott az antik bútorokon, és egy családi képen, ahol szép nemesi kúria előtt egy csillogó Mercedesz mellett állt fiatalon az ő sofőrje. Megkérdezte tőle: „Hogy tudta mindennek az elvesztését feldolgozni?” Mire a sofőr ezt felelte:

„Édesapám egyszer ezt mondta nekem: a sorsodat viselheted úgy, mint püpot, akkor összeroskadsz alatta. De viselheted úgy is, mint keresztet, és akkor ember leszel, fiam! S mire megöregszel, azt is megérted majd, hogy nem te hordozod a keresztet, hanem az hordoz téged. Azóta ez az én örökségem.”

Magyar testvéreim! Isten keresztet tett a népünk vállára.

Ne püpként viseljük, hanem igazi keresztként, bizalommal, emelt fővel, erős lélekkel, hittel hordozzuk!

A talpraállítás azt jelenti, hogy meg kell tanulnunk újra alkotni, egymás kezét megtalálni, újra remélni és hinni. Így mondja a Biblia: „Erősítsétek meg a lankadt kezeket és a megroggyant térdeket!”

A talpraállításunk fontos része, hogy felismerjük, a Kárpát-medence és Közép-Európa népeit a Teremtő Isten egymás mellé helyezte, összekötötte a sorsunkat, együtt boldogulhatunk.

Történelmünk fájdalmas, de nagyon fontos tanulsága az, hogy egymásnak testvéri kezet nyújtsunk, egymás jogait tiszteletben tartva, egymást segítve bontakoztassuk ki a jövőnket.

Ferences gimnáziumba jártam, ahol nagyszerű magyar tanárunk volt. A ferences atya igen bőségesen tanította nekünk a szomszéd népek irodalmát is. Olvastunk szlovén, horvát, szlovák, román költőktől, íróktól. Hatalmas élmény volt, nyitogatta a szemünket, a szívünket.

Mennyire fontos volna, hogy a Kárpát-medence minden iskolájában tanuljunk és tanítsuk egymás nagyjait, kultúráját, múltját, értékeit!

Egyszer egy zarándokcsoporttal Füzesmikolán jártunk, egy román ortodox búcsújáróhelyen.

Ahogy beléptünk a templomba, megkérdeztem a kolostorvezető szerzetest, hogy imádkozhatunk-e.

Látszott, hogy az atya vívódik, reszkett a keze az idegességtől, de végül is azt mondta, hogy imádkozhatunk. Először is elmondtuk a Mi Atyánkot románul, majd elénekeltünk egy román egyházi éneket. Az atya nem akart hinni a fülének. Azután imádkoztunk és énekeltünk magyarul is. A végén ez a román ortodox atya megszólalt magyarul, köszöntött minket, megajándékozott minket.

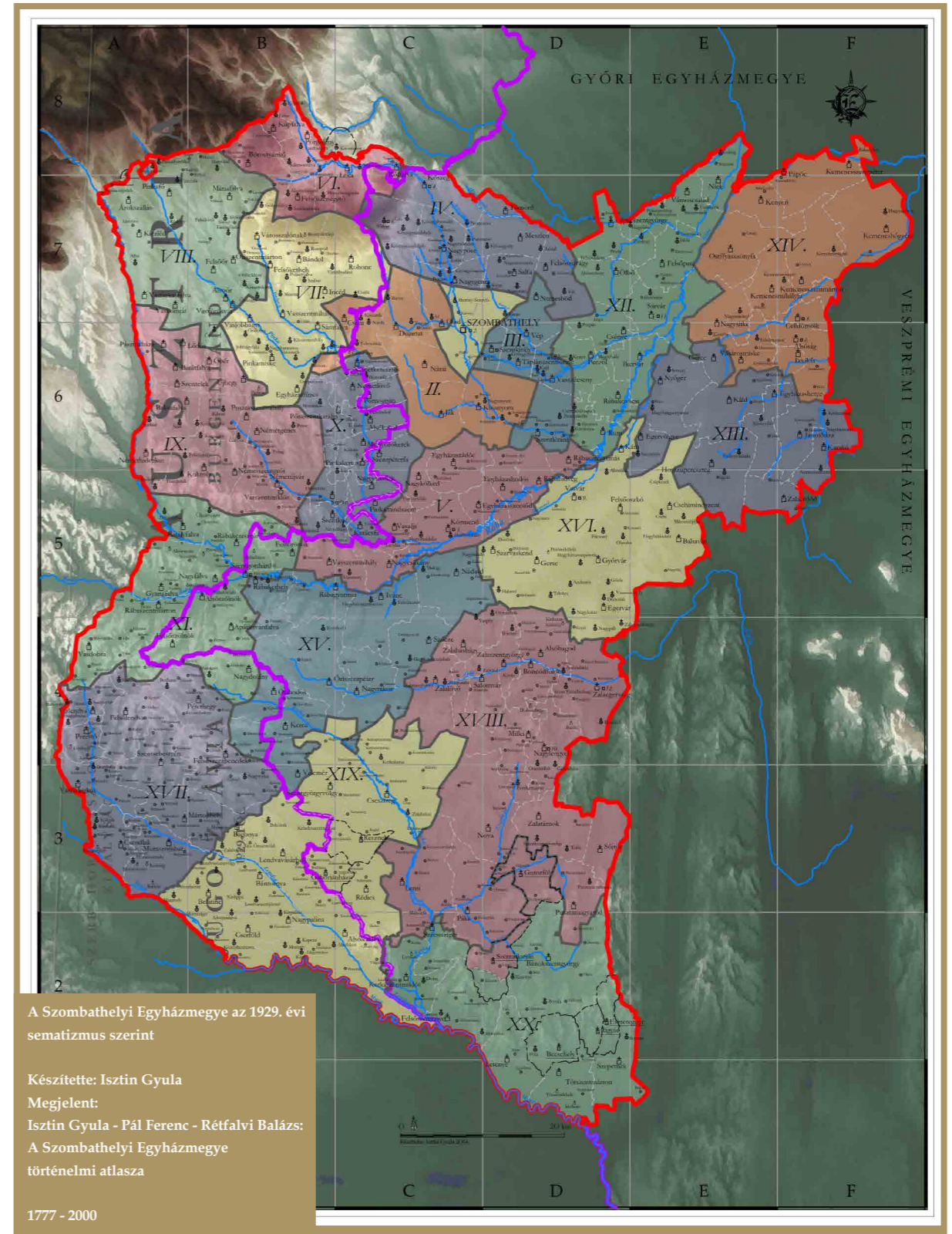
Több erdélyi magyar atya azt mondta, hogy még soha nem hallották őt nyilvánosság előtt magyarul megszólalni. Isten összekötötte a sorsunkat, együtt boldogulhatunk.

A talpraállítás azt is jelenti, hogy meg kell tanulnunk építkezni a családjainkban, emlékezve Márton Áronnak, Erdély püspökének tragikusan igaz szavaira: „Erdélyt a magyar anyák vesztették el.”

Építkeznünk kell a gyermekszívekben úgy, hogy elvetjük gyermekeink, fiataljaink lelkébe a nagylelkűség, az emberség, a hazaszeretet, a hit kincsét.

A 100 éves évforduló szóljon ne csak a fájdalomról, hanem elsősorban a lelki talpraállásról!

Isten, áldd meg a magyart, töltsd be lelkünket, családjainkat fényeddel, oltalmaz és vezess minket!

Segítheti-e a vírus a gyermekek születését, vagy tovább súlyosbítja a demográfiai helyzetet?

Helyzetértékelés

Összhangban a gazdasági előrejelzésekkel úgy látjuk, hogy kiterjedt és mélyreható társadalmi átalakulás előtt állunk, amely - a gazdaság mellett - számos más szektort érint. Miután sikeresen lefékezte kormányunk a vírus terjedését, óhatatlanul felmerül a kérdés: **hogyan tovább Magyarország?** A már eddig is súlyosnak tekinthető demográfiai válság tovább mélyül, és elveszítjük a kontroll utolsó lehetőségét, vagy **megnyílhatnak új utak** a gyermekek születésének ösztönzésére?

A CSAM szakértői a gazdasági szempontok mellett szeretnék a népesedés problémáját is az „újraindítás” fókuszába helyezni, és feltárni azokat a lehetőségeket, amelyeket a jelenlegi helyzet felkínál a társadalmi alrendszerek működésének újragondolására. Úgy véljük, ha társadalmunk egészének a fejlődéséhez rendelkezünk egy vonzó jövőképpel, szinergiába rendezhetők az eddig egymással versenyhelyzetben lévő olyan alrendszerek, mint gazdaság és a gyermekvállalás, a népegészség ügye vagy a társadalmi bizalom. A társadalom kivezetése a válságból egy holisztikus, szélesebb spektrumú megközelítéssel hatékonyabban és nagyobb megelégedési szinttel történhet.

Úgy véljük, hogy **a gazdaság újraindítását célszerű volna a demográfiai következményekre való tekintettel tárgyalni.** Alkotó Műhelyünk elsősorban a demográfiai következményeket és lehetőségeket vizsgálja.

Üdvözljük, hogy a kormány azonnal bejelentette a gyes, a gyed, és gyet meghosszabbítását, azonban a családok védelme és biztonságának megteremtése érdekében további lépéseket is szükségesnek tartunk.

Mivel több mint százezer munkahely szűnt meg országszerte, ez széles társadalmi rétegek számára okoz létbizonytalanságot, amelynek - célzott beavatkozások nélkül - **erőteljes demográfiai következményei is lehetnek,** és ez - az elmúlt hónapok javuló tendenciái ellenére - megtorpanást,

illetve a demográfiai válság további elmélyülését is eredményezheti. Az egzisztenciális félelmek, a munkahelyek elvesztése tovább növelheti a nem kívánatos abortuszok számát, és egyre messzebb kerülhetünk az MNB által kívánatosnak tartott 110 ezer gyermek megszületésétől.

Ha nem csak a veszélyek elhárításában gondolkozunk, hanem úgy értelmezzük a helyzetet, hogy a tömeges munkahely-elvesztéssel járó válság, akár segíteni is tudná a gyermekvállalást, még **fel is használhatnánk a válságot egy újabb gyermekszületési hullám elindításához.**

A megoldások

Kutatásaink szerint¹ a fiatalok 25% -a szeretne több gyermeket felnevelni és csak a családjának élni, amit eddig nem tehetett meg, mert a gazdaságnak szüksége volt a női munkaerőre. Ha ezt a réteget most meg tudnánk támogatni az amúgy is kényszerű otthonmaradásban, és (gyermekszám alapján) biztosítanánk 10-15 évre az anyagi biztonságukat, el tudnánk hátrítani a gyermekvállalás egyik akadályát, ami **hozzájárulhatna a kívánt gyermekek megszületéséhez.** A főállású anyaság intézményének bevezetése, a 2018-as nemzeti konzultáció alapján, széles körű társadalmi támogatottságot élvez.

Három-négy gyermek otthoni ellátása az első években időigényes feladat, teljes embert kíván, amit nem lehet intézményekkel kiváltani. Ha mégis erre kényszerülnek az édesanyák, sem teljes értékű munkavállalók, sem teljes értékű anyák nem lehetnek, és a gyermek is megsínyli a kényszerhelyzetet. A pszichológiai kutatások szerint a kellő szülői odafigyelés és jelenlét hiánya olyan hosszú távú, transzgenerációs következményekhez vezet, amelyek a társadalom számára mentális, egészségügyi, versenyképességi kockázatokat jelent.

A gazdaság átalakulása, újra rendeződése miatt a **gyermeknevelésre fordított munkaidő nem fog hiányozni a gazdaságból,** és családok sora állhatna önként a nemzet megmaradásának szolgálatába, miközben a társadalom mentálisan egészségesebb irányba fordulhat.

Az otthon végzett „láthatatlan” munka gazdasági tényezőként való elismerése (beárzása), hatalmas erőforrásokat tudna felszabadítani a piacbővítés tekintetében is. Ahogy a Magyar Nemzeti Bank Versenyképességi programja egyértelműen megállapítja, a gyermekek születése és felnevelése, a belső piac bővítésének egyik eszköze, a sikeres gazdasági felzárkózás meghatározó tényezője. A „Hivatásos Szülők” életpályamodell sikeres bevezetéséhez szükséges a keretfeltételek szabályozása, amelynek részletes kidolgozását szakértői csoportunk megkezdte. Az MKT Demográfiai Szakosztály, az ELTE Kancellária Családbarát Műhelye, a CSAM szakértői, a Magyar Nemzeti Bank munkatársaival együttműködésben hosszú ideje foglalkoznak e kérdésekkel, és **kiérlelt kutatásokkal, tanulmányokkal rendelkeznek a szabályozás és a költségvetési hatások tekintetében, amelyeket igény esetén fel tudunk ajánlani hasznosításra.**

A fő javaslat mellett számos egyéb megoldáson is dolgoztunk, amelyek a gazdaság újraindítása és a demográfiai szempontok összekapcsolásában fontosak lehetnek. Ezek közé tartoznak a fiatalok lakhatásának megoldása, a távmunka, a rész munkaidő és a nyugdíjrendszer szabályozásának témái, az önkormányzatok szerepvállalása, az életkezdés biztonsága és mások.²

Konkrét javaslatok a gazdasági és a demográfiai szempontok egységes kezelésére:

1. Javasoljuk a 3 és több gyermekes, eddigi munkaviszonyban levő szülők részére - ha további gyermeket vállalnak - a „Hivatásos Szülők” életpályamodell bevezetését, amely méltányos jövedelemmel lehetővé teszi a nagy családok biztonságának megőrzését

2. Ezzel egy szabályozott létszámú „nagy családos” társadalmi alszektort létrehozását, amely meghatározott protokoll alapján munkaviszonyt jelenthet egy társadalmi csoportnak.

3. Az életpályamodell keretében a nagycsaládoknak biztosított jövedelmet „gyermek kártya” segítségével lehetne kiutalni, amely csak meghatározott körzetben és termékcsoportokra költhető el, ami szinergikusan segítené a helyi KKV-k, az ipar, a mezőgazdaság és a kereskedelem piacának bővülését, újraindítását.

4. A megyei önkormányzatok (Megyei Önkormányzatok Országos Szövetsége) bevonását javasoljuk a demográfiai krízis helyi stratégiáinak kidolgozásába, hiszen ők közvetlen közelről találkoznak a problémával, de nincs ráhatásuk a megoldásra.

5. Javasoljuk megteremteni a fiatalok számára a lízingelhető lakáskínálatot.² (Nem képes mindenki a csok-kal együtt sem önálló lakás vásárlására).

Dr. Benda József
ELTE tanácsadó,
MKT Demográfiai Szakosztály elnök,
Gyermek és Családbarát Magyarországiért Alkotó Műhely vezető,
KDNP Budapesti Választmány, Demográfiai Szakbizottság, alelnök
Budapest, 2020. május 25.

¹ Benda József-Báger Gusztáv (szerk): *Jövők a gyermek, adalékok a népességgyarapodás társadalmi programjához, 2019. Veszprém*

² A koncepció részletesen ki van dolgozva a hivatkozott könyvben.

DÉRI PÉTER - MINDSZENTY JÓZSEF ÉLETE

Mindszenty József életét bemutató sorozatunkban bíborosi kinevezéséről olvashatnak írást. (II. rész)

Időközben megérkezett Rómába a világ minden tájáról a többi 31 újonnan kinevezett bíboros, csak éppen a 32., a magyar főpap hiányzott. Mindezt felkapta a világsajtó, így a magyar kormány kezdte magát egyre kellemetlenebbül érezni, sőt a nagyobb botrány elkerülése érdekében személyesen a miniszterelnök rendezte az útlelél-ügyet.

Gyorsan értesítették a hercegprímást, és kérték, hogy Magyarország vesztélybe került nemzetközi tekintélye és megítélése miatt induljon egyszerre Rómába, és még egy katonai repülőgépet is a rendelkezésére bocsátottak, hogy minél előbb kiérjen.

A késedelem okát Mindszenty atyának magánkihallgatáson kellett elmondania a Szentatyának. Talán ez indította XII. Piusz pápát azokra a próféta szavakra, amelyeket akkor mondott, amikor Mindszenty József fejére helyezte a bíborosi kalapot: „Éljen Magyarország! A 32 közül te leszel az első, akinek vállalnod kell a bíbor színnel jelzett vértanúságot.”

A Bíboros úr maga választhatta ki római címtemplomát, aminek főpapja lett. A magyar emlékekben gazdag Szent István vértanú pártfogása alatt álló ősi templomot választotta, aminek a falain körben végig a különleges kegyetlenséggel megölt vértanúkat ábrázolják a freskók.

Az új bíboros ekkor, 1946 februárjában még nem a vértanúságra készült, hanem a főpásztori helyállásra és keresztény emberi értékek védelmére.

Az üldözői folyton azt hajtogatták, hogy milyen áldásos a „szovjet népi demokrácia” munkálkodása a Szovjetunióban is. Ez az áldásos hatás a következő volt: a Szovjetunióban csaknem 12 millió katolikus élt, akik 1939-re elvesztették az összes püspöküket, több ezer papjukból pedig csak kettő volt életben, de ők is csak úgy, hogy két nyugati ország nagykövetségének híveit pasztorálták.

Az oroszországi ortodox egyházat pedig a kényük-kedvük szerint államosították, amiket jól tudott a Bíboros úr és ezekből nem kért. Ezekre utalva egy alkalommal azt mondta: „Belőlem aztán nem csinálnak Szergej pátriárkát!” Azaz nem lesz megalkuvó és a rendszernek behódoló.

A hercegprímás

1946 márciusában Mindszenty atya meglátogatta a Vatikáni Rádiót és ott az igazgatónál szorgalmazta, hogy jó lenne, ha többször adnának hírt a magyarokról. Ekkor az igazgató elpanaszolta, hogy nem tud kocsit küldeni a Rómában elszórtan élő magyarokért, hogy gyorsan tudjanak reagálni egy-egy eseményre.

Mindszenty atya a szokásos gyorsaságával döntött és a pár nappal korábban adományként kapott autóját felajánlotta a Vatikáni Rádió céljaira, így ennek a nemes gesztusnak köszönhetően a magyar híradások rendszeresen jelentkeztek ezek után először heti egy, majd kettő végül pedig három alkalommal.

Digitális tanév – a digitális oktatásról, lehetőségeiről és nehézségeiről a gyakorlat szempontjából

A járványügyi veszélyhelyzet eddig nem látott kihívás elé állította a modern magyar közoktatást. Az intézmények bezártak, a pedagógusok és gyerekek az iskolák helyett a világhálón találkoztak, élesben állt át mindenki a digitális oktatásra. Milyen kihívások elé állította az új helyzet a tanárokat és a gyerekeket, mennyire volt sikeres a tanítás-tanulás az új módszerekkel, mik a levonható tapasztalatok? Ezekről kérdeztük a sárvári Szent László Katolikus Iskola pedagógusait, diákjait.

Ördög Tibor, igazgató

Amikor március 11-én elrendelték az egészségügyi veszélyhelyzetet, majd néhány napra rá az iskolákban is felfüggesztették a tanítást, számítottak arra, hogy ebben a tanévben már nem tér vissza a régi kerékvágásába az oktatás?

Azon a héten már fokozott figyelemmel kísértük a más országokban bevezetett intézkedéseket. A bejelentés nem ért váratlanul bennünket, léleken már felkészültünk rá. A péntek esti bejelentést követően szombaton és vasárnap folyamatosan osztottuk meg az új információinkat a szülőkkel, gyerekekkel és a pedagógusokkal. Ennek köszönhetően hétfőn már a gyakorlatban is azonnal megkezdhattuk a digitális oktatást, bár ekkor még itt-ott jelen voltak a „gyerekbetegségek”. Ahogy telt az idő, egyre valószínűbbnek látszott, majd be is jelentették, hogy május végéig biztosan nem lesz hagyományos tanítás. Én azon a véleményen voltam, hogy a maradék 2 hétre már nem lenne gyakorlati értéke a visszatérésnek, és végül a kormány is így gondolta, csak gyerekefelügyeletet írt elő, amellyel a mi iskolánkban kb. 20 fő élt.

Digitális oktatással, oktatási módszerekkel foglalkoztak-e korábban? Azt láttam én is, hogy digitális táblákkal dolgoztak, de ez a digitális oktatás mást jelent. Egyáltalán ezt az oktatási formát hazánkban eddig mennyire alkalmazták? Mennyire kellett gyakorlatilag a nulláról elkezdni így az oktatást akkor, amikor az éves tananyagunk már majdnem a végén jártak? Néhány kolléga már foglalkozott korábban is a digitális oktatással, de sajnos ennek a valós tárgyi feltételei közel sincsenek meg az iskolánkban, így csak kiegészítésként, a jobb tanulóknál, szakkörökben alkalmazták eddig ezt a módszert. Sőt, az egyik tanárnő a közelmúltban még a szombathelyi „egyetemen” oktatta is ezt. Ő nagy segítség volt a digitális oktatás beindításában, mi is sokat profitáltunk a tudásából, tapasztalatából. Persze nekünk, többieknek sok újdonság volt a digitális oktatásban, amit meg kellett tanulnunk, és olyan (nyugdíj előtt álló) kollégánk is volt, aki gyakorlatilag „nulláról” kezdett sikeres tanulásba.

A március közepétől június közepéig tartó három hónapos időszak gyakorlatilag még a tananyag negyedét jelentette, vagyis elég sok tananyagot kellett a gyerekekkel még átvenni. Nagyon sok szülő, aki segített gyermekének a tanulásban, most szembesült azzal, hogy milyen rengeteg tanulnivalója van ma az általános iskolásoknak.

Hogyan tudták segíteni a kollégákat, hogy pár nap alatt felkészüljenek az új oktatási formára? Később pedig, ahogy haladtak előre a hetek és jelentek meg újabb módszerek, ezeket be tudták-e építeni a pedagógusok a maguk oktatási formái közé?

Mint említettem, egyik kollégánknak ezt az oktatási formát tanította a tanárképző főiskola jogutódján, az Ő segítsége nagy könnyebbséget jelentett. Sorra készítette az oktatóvideókat a tanítóknak, tanároknak, a gyerekeknek és a szülőknek is. Rengeteg honlapot, programot, platformot, felvevőket ajánlott, amelyekből mindenki kiválaszhatta a neki tetszőt. A digitális oktatásról tartott értekezletünkön élőben is bemutatta mindezeket, és ezen az értekezleten mi, tanárok is kipróbáltuk a „Zoom”-ot, mint a kapcsolattartás egyik formáját. Mivel a kollégák a nekik legmegfelelőbb segítséget választották maguknak, főleg a felsősöknél igen színes program-kavalkád alakult ki. Ezt látva már az első hét digitális oktatása után internetes kérdőívben megkérdeztük a szülőket, hogy az új oktatási módszerek nekik hogyan váltak be, szerintük mi a jó, mi a rossz benne, min változtatnának. A visszaérkezett válaszok alapján egységesítettük az oktatási platformot, mi a „Google Tanterem” mellett döntöttünk.

A felsősöknek kötelezően ezen kellett az anyagot küldeniük, az alsósok pedig választhattak a google tanterem és az elektronikus naplónk (a Mozanapló) között. Az iskolánkban általános volt a vélemény, hogy a gyerekeknek (pláne a kisebbeknek) szükségük van a „személyes” találkozásra, ezért legtöbbször a „Zoom” programmal tartottuk a kapcsolatot, de használtuk pl. a Messengert, vagy a Hangouts-ot is. Sokan ezen túl még az interaktív tábláinkhoz tartozó „kamera programmal” felvételeket készítettek a tananyagról, illetve más felvevőket is alkalmaztak (pl. a BandiCam-at). A felméréseink alapján (a túlterheléstől eltekintve) a szülők és a gyerekek úgy 95%-a meg volt elégedve a digitális oktatással.

A családoknak mennyire okozott gondot az átállás? Eszköze, internet csatlakozása mindeninek volt? És mindenhol meg tudták oldani a gyermekek otthoni felügyeletét, vagy voltak, akik ebben is segítséget kértek Önöktől? Mint írtam, a döntő többségnek nem okozott gondot az átállás, de természetesen voltak családok, ahol ez problémás volt. Az osztályfőnökökhöz érkező visszajelzések alapján több családnak adtunk kölcsön iskolai laptopokat, vagy mikrofont, fülhallgatót, volt olyan család, akinek az iskola egyesülete internetet fizetett elő, hogy a gyerekeik részt tudjanak venni a digitális oktatásban.

A gyerekek felügyelet iránti igényét már az első hét péntekére felmértük. Az eredmény az volt, hogy végül is senki nem igényelte az iskolai felügyeletet március-április-májusban, mindenki meg tudta oldani azt családon belül, nem volt szükség az iskola felajánlott segítségére.

Mik voltak a szempontok, amiket a kollégák elé állítottak ebben az új helyzetben: ugyanazt a tananyagot adják le és kérjék számon a diákoktól, mintha rendszeren járnának iskolába, vagy inkább kevesebb tananyagot adjanak le, hogy abból biztosabb tudást érjenek el a diákok?

Én már a legelső napon kértem minden kollégámat, hogy ebben a különleges helyzetben empatikusan viszonyuljanak a gyerekekhez és a szülőkhöz, illetve a tananyaghoz.

Sajnos a szülői visszajelzések alapján néhány hét múlva 2-3 kollégámnál vissza kellett térnem a tananyag mennyiségére, és még egyszer nyomatékosan felhívni a figyelmet arra, hogy otthon a gyerekek nem „kiképzett” pedagógusok, hanem „amatőr” szülők segítségével sajátítják el a tanulnivalót, így lehetetlen ugyanazt a tananyagmennyiséget leadni és számon kérni, mint egy iskolában a személyes tanár-diák találkozások során. A szülők nem végzett pedagógusok, irreleváns ugyanolyan pedagógiai elvárásokat támasztani velük szemben, mint magunk iránt. Ezt szerencsére kis idő múlva mindenki megértette, magáévátette, és nem támasztott teljesíthetetlen követelményeket az otthon, szülői segítséggel tanuló gyerekekkel szemben.

A diákokkal való kommunikációban Önök milyen stratégiát követtek: órarend szerint megtartották a pedagógusok a tanórákat és online, videón keresztül tartottak órákat, vagy megadták a diákoknak az elvégzendő feladatokat és naponta kérték számon a tananyagot?

A mi iskolánkban mindkét verziót alkalmaztuk. A magasabb órászámú tantárgyak esetében lehetőleg az órarend szerinti időpontban voltak online tanórák, de ezek időnként ütköztek a számonkérésekkel, dolgozatokkal (pl. Redmenta...). Ilyenkor a szaktanárok egyeztettek egymással, hogy a tanulók miért nem tudnak részt venni az órarend szerinti online órán. Az alacsonyabb órászámú tantárgyaknál az volt a jellemzőbb, hogy a feladatokat a következő hétre adták fel a tanárok. Ilyenkor a diákok gazdálkodtak a feladatok elvégzésének ütemezésével, amely feladatok megoldása néhányuknak – hasonlóan a hagyományos oktatási formákkal – határidő végére feltorlódott. (Azaz az utolsó pillanatra hagytak mindent...) A tanárok által megadott határidők az órarendi órák napjához igazodtak.

Izgalmas kérdés az eredményesség, a hatékonyság. Ebben a helyzetben nem látják, hogyan dolgoznak, tanulnak otthon a diákok, és felmérőknél hogyan is oldják meg a kiosztott feladatokat. Személyes tapasztalatom, hogy bizony a lelkesedés a tanulás iránt otthon azért nem kiemelkedő. Általánosságban mire számítanak, mennyire lesz eredményes a tananyag átadása ilyen módon a diákoknak, esetleg ősszel azzal kell kezdeni a tanévet, hogy az elmúlt két hónap lemaradásait bepótolják?

A pedagógusok meglátása szerint egyértelműen jobb jegyek születtek azoknál, akik rendszeren, lelkiismeretesen dolgoztak a digitális oktatás során, hiszen otthon sok-sok segédletet használhattak, amit az iskolában nem. Rontani az a kb. 5%-nyi tanuló rontott, akik valamilyen okból kifolyólag nem akartak részt venni a digitális oktatásban. (Ezek a gyerekek gyakorlatilag nem tudtak arra érdemi választ adni, miért tűntek el az oktatásból, miközben pl. a Facebook-on, Messenger-en, stb. elérhetőek voltak, de nem reagáltak a tanulással kapcsolatos megkereséseinkre...) Az általános év eleji ismétlésen túl ezekkel a tanulókkal külön felzárkóztató órákon kell bepótolni mindazt, amit a többiek önállóan már a digitális oktatás során elsajátítottak.

Ön szerint mit nyert a magyar oktatás, az Önök iskolája ezzel a pár hónappal, amíg az online térbe kényszerült a tanítás? Hogyan tudják a megszerzett tapasztalatokat tovább hasznosítani, hogy később ne kelljen újra a nulláról a digitális, online oktatással foglalkozni, ha ez a téma előkerül? Több kolléga is jelezte, hogy a digitális oktatás során szerzett tapasztalatait, anyagait a jövőben is, az osztálytermi oktatás során is használni fogja. Például a tananyagot felteszi a Google Tanterem-be, hogy visszakereshető legyen, illetve az esetleges hiányzókat se maradjanak le. Sokaknak megtett például a Redmenta, a jövőben tanórán is ezen szeretnék megírni a dolgozatokat. Természetesen ehhez vagy szabad informatika terem, vagy legalább egy osztálynyi tanulói tablet szükséges.

A legnagyobb eredménynek azt tartom, hogy azok a kollégák is aktívan használták-használják a digitális oktatást, akik eddig az informatikai részt csak tisztos távolból szemlélték.

A pedagógusok mellett talán kevés szó esett a szülőkről, akik vállalták, hogy a gyermekeik mellett legyenek és velük tanuljanak. Ön szerint a jövőben erősödhet a szülők és a pedagógusok közötti kapcsolat ennek a pár hónapnak a tapasztalatai alapján, ahol megláthattuk, hogy mennyire nehéz is megtanítani egy-egy témakört a gyerekekkel, és amikor még inkább egymásra voltunk utalva a gyermekeink sikere érdekében?

A digitális oktatás hatalmas feladat elé állította a pedagógusokat, rengeteg plusz munkát jelentett nekik az, hogy jól végezzék ezt az új feladatot. A gyerekekről elmondhatjuk, hogy önállóságból, felelősségteljes viselkedésből is vizsgáztak – a legtöbben sikeresen. De a legnagyobb „hősök” azok a szülők, akik a munkájuk és a háztartási teendőik mellett még a gyerekek és tanárok munkáját is segítették.

Már említettem, hogy sokan csak most szembesültek azzal, hogy a gyerekeknek milyen rengeteg tananyagot kell elsajátítaniuk, és ez milyen sok tanulást és időt igényel, régebben az iskolától, most pedig a családtól. Sajnos néhány szülőnek azt kellett tapasztalnia, hogy gyermeke otthon (sem) nem akar tanulni, meg kellett tapasztalnia a tanulói motiváció hiányából eredő saját tehetetlenség érzését. Nehéz felismerés, de lehet, hogy nem mindig az iskola a hibás abban, hogy nem az elvártak megfelelő jegyek születtek meg eddig. Talán jó néhányan átértékelték azt, hogy bizony a tanítás is kemény munka, és egy kicsit elismerőbben tekintenek ránk.

Június 2-től újra indult az élet az iskolában is. De hogyan? Milyen lesz az év vége, a befejezés?

Június 2-től 26-ig az iskolák kötelező gyerekfelügyeletet látnak el. Nálunk ezt úgy kb. 20 tanuló igényelte. Velük itt, az iskolában létszámuktól függően 2-3 pedagógus foglalkozik. A múlt héten behívtuk azokat a tanulókat, akik „eltűntek” a digitális oktatás során. Velük ismételtük, gyakoroltuk a szaktanárok, illetve próbáltuk kideríteni, miért nem vettek részt az osztály, az

iskola munkájában. A héten lezárjuk az év végi jegyeket. A tanév iskolai szintű értékelésére csak 22-én kerül sor, de az már előzetesen látható, hogy a tanulók nagy többségének javított a teljesítményén a digitális oktatás. A ballagást és a bizonyítványok kiosztását az idén különleges módon, a járványügyi előírásoknak megfelelően szervezzük meg. Nem lesz iskolai szintű, közös Te Deum, hanem minden évfolyam egy-egy misére beosztva, külön-külön fog hálát adni a tanévért. A bizonyítványokat is osztályonként eltérő időpontokban osztják ki az osztályfőnökök, hogy a gyerekek és szüleik minél kevesebbet találkozzanak másokkal. A nyolcadikosok ballagásán is csak a ballagók szülei lehetnek ott, a gyerekek gyakorlatilag az üres iskolát járják végig, és az üres iskolából vonulnak át a templomba a saját Te Deumukra. Iskolánk, hogy megkönnyítse a szülők nyári gyermekelhelyezését, június 29-től augusztus 28-ig, tehát egész nyáron (!) gyerekfelügyeletet biztosít az azt igénylőknek. Ezzel is szeretnénk megköszönni mindazt a sok segítséget, amelyet a szülőktől kaptunk a digitális oktatás során.

Szerencsére nem voltunk magunkra hagyva ebben. Az ötleteket megosztottuk. Csak ki kellett választani azt a megoldást, ami nekünk a legoptimálisabb. Rengeteg újdonságot találtam, amit jelenleg is alkalmazok, illetve a jövőre nézve is fontos lehet.

Ahogy haladtunk előre az időben, hogy látta mennyire lettek egyre kreatívabbak azok az oktatási megoldások, amelyekkel Ön és kollégái igyekeztek a gyerekek számára változatos, az adott témakör megértését segítő anyagot készíteni?

A kezdeti nehézségeket leküzdve egyre bátrabban alkalmaztam olyan megoldásokat, amelyek addig szinte lehetetlennek tűntek. Személyes jelenlét hiányában szükség volt a gyerekek érdeklődésének felkeltésére és fenntartására.

Hogyan oldotta meg a diákokkal való kapcsolattartást? Voltak videós, online beszélgetések, számonkérések, tananyag leadás vagy inkább több szöveges feladatot adott a gyerekeknek? Egy tanító számára ez a legnehezebb. Annál sokkal többről van szó, mint a tananyag leadása. Kimaradtak a mindennapos beszélgetések, az apró problémák –mint például egy kiesett fog- orvoslása. Otthon az asztal mögött ülve nem ugyanaz, mint közöttük lenni.

Próbáltam minél egyszerűbbé tenni a dolgukat, hogy lehetőleg minimálisan növeljem a szülőkre háruló nem kis problémát. Minden tananyaghoz fűztem néhány gondolatot, magyarázatot, csatoltam videót, hogy egyedül is boldoguljanak. A sok évnyi tapasztalat, ami mögöttem van, segített abban, hogy mire kell jobban figyelni.

Homlok Ádám, 7.b osztályos tanuló

Örültél vagy nem, amikor megtudtad, hogy nem kell iskolába járni, igaz, nem szünet lesz, hanem otthonról kell tanulni?

Én örültem, hogy nem kell iskolába menni, de a vége fele inkább az iskolapadban ültem volna szívesebben.

Mennyire volt könnyű vagy nehéz megbarátkozni azzal, hogy most nem látod a tanárt, a társakat, egy online helyről kell a tananyagot letölteni, megnézni?

Az online tananyag könnyen elérhető volt, de szerintem könnyebb lett volna, ha a tanárt is láthatjuk.

Ha valaki elakadt, azzal külön beszéltem. Akárcsak az iskolában, igyekeztem minden gyerekre nagyon odafigyelni.

Mennyire tartja hatékonynak a digitális oktatást? Mik a tapasztalatai?

Ennek az oktatási formának nem voltak hagyományai nálunk. Mindenkinek hozott újdonságot a helyzet. Minél kisebb egy gyermek, annál nehezebb, mert ő önállóan még nem boldogul. Nagy szükség van a szülői segítségre. Mint alsósokkal foglalkozó pedagógus azt gondolom, hogy nem az átadott tananyag mennyisége a döntő.

Az hogy otthon vagy, mennyire segített vagy hátráltatott abban, hogy úgy figyelj a tanagra mintha iskolában lennél? Ha vannak tesóid, ők nem zavartak?

Konkrétan minden dolog elterelte a figyelmem, amire rápillantottam. Nekem a testvérem, amiben csak tudott segített.

Mennyire volt szigorú napirended? Úgy tanultál, mint az iskolában óra-rend szerint, vagy most lehetőséged volt másként beosztani az idődet, így egy-egy tantárgyból akár többet is tanultál, míg másokból csak kevesebbet? Nekem majdnem minden napom laza volt, de azért volt olyan pillanat, amikor még 3 nap alatt se végeztem az anyaggal.

A szülőket arra kértem, hogy alakítsanak ki a gyerekeknek egy napirendet, ahol a pihenésnek és a tanulásnak is megvan a maga helye. Mindannyiunknak nagy volt a felelőssége.

Mi az Ön számára a haszna ennek a pár hónapnak, az így végzett oktatásnak? Lesz olyan eleme amit hasznosítani fog a jövőben is?

Mindenképp hasznosnak ítélem meg a mögöttünk levő hónapokat. Kipróbáltuk magunkat egy más helyzetben is. Sok újdonsággal ismerkedtünk meg. Bátrabban nyúlok ezentúl ezekhez az eszközökhöz. Ennek ellenére nagyon várom már azt a pillanatot, amikor újra a tanteremben lehetek a gyerekeim között.

Azt tudjuk, hogy ezekben a hónapokban a szülők egy jó része is otthon maradt és segítették a gyerekeket a tanulásban. Neked is kellett a szüleid segítsége, tudtak-e segíteni, vagy már jól navigálsz magad a világhálón és megtalálsz, ami segítségre szücséged volt? Én mindent egyedül csináltam, mondjuk néha-néha segítették az elején.

Számodra mi volt a jó és a rossz ebben az elmúlt időszakban az oktatással kapcsolatban? Könnyebb volt az, hogy több időt tudtam tanulni, de minden elterelte a figyelmem, ezért kétszer annyit kellett.

Biró Kinga, a 4.b osztály tanítónője

Ön milyen tantárgyat tanít és ehhez korábban milyen digitális felületeket, módszereket alkalmaztak?

Testnevelés és ének kivételével minden tárgyat én tanítok az osztályomban. Iskolánk digitális eszközökkel jól felszerelt, de nálunk még hagyományos tábla és kréta van. A zene-, vers- és mesehallgatást számítógépről hangfallal oldjuk meg. Az interaktív tábla használatáról sem kell lemondanunk, hisz óracserével az is megoldható.

Mennyire volt elrettentő első hallásra az, hogy az iskolákat bezárják, de a tanításnak folytatódnia kell? Arra a kérdésre: 'De hogyan?' hirtelen volt válasz?

A híreket figyelemmel kísérve nem ért váratlanul a dolog. Nem a problémát kerestem benne, hanem a lehetőséget. Az, hogy ennyi ideig tart, inkább volt gond. A gyerekekkel való személyes kapcsolat hiányára nem lehet felkészülni.

Vasárnapi gondolatok

2020.07. 05. - ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP
Mt 11, 25 – 30.

Abban az időben Jézus megszólalt, és ezt mondta:

Magasztallak téged, Atyám, ég és föld Ura, mert elrejtetted mindezt a bölcsék és okosak elől, és kinyilatkoztattad a kicsinyeknek! Igen, Atyám, így tetszett ez neked! Az én Atyám mindent átadott nekem, és nem ismeri a Fiút senki más, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri más, csak a Fiú, és akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.

Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüldítek titeket! Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű – és nyugalmat talál lelketek. Mert az én igám édes, s az én terhem könnyű.

VIHARBAN....

Jézusnál, Jézusban felüdülést talál a fáradt, akinek a vállára teher nehezedik, akinek nyugtalan a szíve. Jézus, aki lecsendesítette a háborgó tengert, lecsendesíti háborgó szívünket, életünket is.

Az lehet talán a baj, hogy amikor valamilyen határhelyzetbe, szorongatásba kerülünk, mindenkiben és mindenben keressük a kapaszkodót, csak éppen arra nem gondolunk, hogy Valaki - aki jobban ismer minket, mint mi saját magunkat - már arra vár, hogy hozzá forduljunk nehézségünkkel. Előfordul, hogy a Mester azonnal véget vet a viharnek. Az is előfordulhat azonban, hogy a vész nem múlik el egyszerre, benne maradunk. Jóllehet, ennek ellenére ott a meggyőződés bennünk, hogy immár nem egyedül vagyunk; mert az, akinek hatalma van lecsendesíteni a vihart, jelen van, mellettünk van.

Előfordul, hogy nem mi keveredünk viharba, hanem olyan embereket állít az Isten életünkbe, akik éppen viharban vannak: életük hajója imbolyog, becsapnak a hullámok, a vitorlát szagatja a szél...

A kérdés az: tudunk-e számukra csendes kikötő lenni? Egy Betánia; Mártának, Máriának és Lázárnak a hajléka, ahol Jézus rendszeresen otthonra, békére, elfogadásra, megértésre találkozott.

Van a szívünkben hely testvérünk számára, aki gondokkal küzd? Észrevesszük-e a családtagot, a szomszédot, a barátot, az ismerőst és ismeretlent, aki viharban van, és csendes vizekre vágyik?

Életünk viharaiiban tehát menedékünk az Isten. Ne féljünk, hanem keressük Őt! Hiszen neki hatalma van minden fölött, az Ő kezében van az életünk. Továbbá, Isten meghív mindnyájunkat arra, hogy legyünk társai mások viharinak lecsendesítésében is.

2020.07.12. - ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP
Iz 55, 10-11.

Így szól az Úr:

Amint az eső és a hó lehull az égből és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi, hogy magot adjon a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, éppen úgy lesz az én szavammal is, amely ajkamról fakad: Nem tér vissza hozzám eredménytelenül, hanem végbeviszi akaratomat, és eléri, amiért küldtem.

ÚTON LENNI.....

Isten szava nemcsak ismeretet ad át, hanem át is alakít. Az Isten szavában erő van. A hatnapos teremtés elbeszélésben nagyon jól megmutatkozik ez az igazság: Isten szól, és amit kimond az lesz, megvalósul.

Ha hallgatjuk és magunk is olvassuk a Szentírást, Isten szavát, akkor az életünk is szépen lassan változni kezd. Isten szava nyugtalanságot kelt bennem, amikor rávilágít valamilyen gyengeségemre, bűnömre. Ez először kellemetlen, de ha komolyan veszem, lendít a rossz ellenében az illó felé. Isten szava megfogalmazza azt, amit a világban ma is magam körül látok, feltárja a valóságot, de mindig megadja azt a látásmódot, amely nem áll meg pusztán a helyzet értelmezésénél, hanem reményt is ad a jövő felé tekintve. Isten szava megvigasztal, megfogalmazza azt, ami a saját szívemben megszületik, élettervet ad, cselekvésre készítet.

Páduai Szent Antal az egyik beszédében hangsúlyozza, hogy akkor eleven, élő a szó, ha a tettek beszélnek. Isten szava tehát a mi életünkben kell, hogy élővé, elevenné váljon. Krisztus Isten élő Szava. A Szentírás befogadott igéje tehát krisztusi emberré formál minket. Ez az átalakulás olyan, mint a termőföld és a csendes eső esete: nem látványos, nem feltűnő, idő kell hozzá és a mélyben készülődik. Egyre kell tehát figyelni: hagynunk kell, hogy Isten szavának esője szívünk földjét gyakran öntözze.

2020.07.19 - ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP
Mt 13, 24 – 43.

Abban az időben: Jézus egy másik példabeszédet is mondott a tömegnek: „A mennyek országa olyan, mint amikor egy ember jó magot vetett a földjébe. Míg az emberek aludtak, jött az ellenség, konkolyt vetett a búza közé, és elment. Amikor a vetés kikel és kalászba szökkent, felütötte fejét a konkoly is. Akkor a szolgák odamentek a gazdához, és megkérdezték: »Uram, te ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnét került hát bele a konkoly?» Az így válaszolt: „Ellenséges ember műve ez.” A szolgák erre megkérdezték: „Akarod-e, hogy elmenjünk és kiszedjük belőle?” Ő azonban így felelt: „Nem, nehogy a búzát is kitépjétek, amikor a konkolyt kiszeditek! Hagyjátok, hadd nőjön az aratásig mindkettő. Aratáskor majd megmondom az aratóknak: Előbb a konkolyt gyűjtsétek össze, kössétek kévébe, hogy elégessük, a búzát pedig hordjátok a magtáramba!”

Azután egy másik példabeszédet is mondott nekik: „A mennyek országa olyan, mint a mustármag, amelyet egy ember elvetett a földjébe. Bár kisebb ez minden más magnál, mégis, amikor felnő, nagyobb minden veteménynél. Fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai és ágai között fészket raknak.”

Végül ezt a példabeszédet mondta nekik: „A mennyek országa olyan, mint a kovász, amelyet fog az asszony, belekever három véka lisztbe, és az egész megkel tőle.” Mindezt példabeszédekben mondta el Jézus a sokaságnak, és példabeszéd nélkül nem mondott nekik semmit, hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott:

Példabeszédekre nyitom ajkamat, s hirdetem, mi rejtve volt a világ kezdetétől. Akkor elbocsátotta a tömeget, és hazament. Tanítványai pedig odajárultak hozzá és kérték: „Magyarázd meg nekünk a szántóföldről és a konkolyról szóló példabeszédet!” Erre ő ezekkel a szavakkal válaszolt: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia. A szántóföld a világ, a jó mag az ország fiai, a konkoly pedig a gonosz fiai. Az ellenség, aki ezeket elveti – az ördög. Az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzre vetve elégetik, úgy lesz a világ végén is. Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjék össze országában mindazt, ami botrányos, és minden törvényszegőt. Ezeket tüzes kemencébe vetik, ott sírás lesz és fogcsikorgatás. Az igazak pedig mint a nap, ragyogni fognak Atyjuk országában. Akinek van füle, hallja meg!”

MENNYEK ORSZÁGA

A mennyek országa köztünk van a „már itt” és a „még nem” feszültségében. Hiszen Jézus első eljövételével, megtestesülésével, közénk jött, de az Ő második, dicsőséges eljövételére vár, akkor lesz ugyanis Isten minden mindenben.

A mennyek országa olyan, mint a búza és a konkoly kettőse: a jó mellett itt a földön jelen van a rossz műve is, az élet tettei mellett a halál tettei – a bűnök – is felfedezhetők. A szétválasztás azonban csak a világ végén történik meg. Miért Isten türelme?

Azért, mert minden embernek lehetőséget akar adni a megtérésre: annak is, akiről már végleg lemondtam, akit leírtam.

A mennyek országa olyan, mint a mustármag: kicsi, észrevétlen, megmosolyogható, de hatalmasra nő. A pillanat nem mindig, de az idő múlása ezt a kis magot fogja igazolni. A világ gondolatai nem Isten országának gondolatai. Aki azonban bátor az evangélium magját elvetni, az lehet, hogy látszólag szembe megy földi országa gondolataival, de közben mégis jót tesz vele, a javát szolgálja.

A mennyek országa olyan, mint a kovász, amely a tésztát megkeleszti. A kovász mennyisége jóval kisebb, mint a tésztáé: az apostolok az örömhírt elvitték a világ végső határáig.

Van, hogy mi is így éljük meg keresztény hivatásunkat: a szeretet örömhírét hirdetni, az önzés és közömbösség tengerében; az örök javakat a pillanati élvezetek sokaságában. Ahogy a kicsi kovász átformálja a tésztát, úgy a mi szavunkat, tanúságtételünket is meghallja az, akinek füle van rá. Egyébként is az Igazságot, amit hirdetünk, és élünk nem lehet legyőzni.

2020.07.26. - ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP
1 KIR 3,5,7-12.

AGibeonban megjelent az Úr Salamonnak, éjszaka, álmában. Így szólt Isten: „Bármit kérsz, megadom neked!” Salamon ezt mondta: „Uram és Istenem, királlyá tetted szolgálodat atyám, Dávid helyett. Dehát fiatal ember vagyok, nem tudom, miként kell uralkodni. Szolgád a te kiválasztott néped élén áll, egy nagy nép élén, amelynek se szeri, se száma. Adj hát szolgálódnak éber szívet, hogy meg tudja különböztetni a jót a rosszat. Mert hisz ki tudná másképp kormányozni ezt a te nagyszámú népedet?”

Tetszett az Úrnak, hogy Salamon ilyen kérrrel fordult hozzá. Ezért Isten ezt mondta neki: „Mivel épp ezzel a kérrrel fordultál hozzám, és nem hosszú életet vagy gazdagságot kértél magadnak, nem is ellenséged életét kérted, hanem bölcsességért könyörgöttél, hogy igazságot szolgálhass, íme, megadom neked, amit kértél. Olyan bölcs és értő szívet adok neked, amilyen nem volt előtted, s nem lesz utánad sem.”

ÉBER SZÍV

„Bármit kérsz, megadom neked.” Mi mit kérnénk? Salamon, akinek a neve a Szentírásban a bölcsességgel szoros összefüggésben van, éber szívet kért az Úrtól. Ezt mondhatjuk józan szívnek, de tiszta szívnek is. Ez a szív meg tudja különböztetni a jót a rossztól. A lelkek megkülönböztetésének adománya az egész keresztény lelkiséget átjárja. Nem volt egyszerű soha megkülönböztetni a jót a rossztól, jó döntést hozni, az élet útját választani. A gonosz művei ugyanis csábítanak, színlelik a jót és így könnyen megtévesztik az embert. Szívünk sokszor önmagunk felé hajlana, ezért az igazság útját valahányszor nem az önérdék, hanem a közösségi érdek mentén kell keresnünk.

A szeretet „fedőneve” alatt is tudunk nagyokat hibázni, ennek egyik oka, hogy ebben a szeretetben nincs ott az igazság. Igazság nélkül pedig a szeretet eltorzul. A könnyű és kényelmes megoldások is csábítanak, jöllehet az erényt, az istenit valahányszor a meredekebb úton, a szűkebb kapun át kell keresnünk.

Salamon a bölcsesség Lelkét kérte. A bölcsesség Lelkét, a Szentlelket mi valamennyien ajándékba kaptuk az Istentől. Feladatunk, hogy folyamatosan kérjük a bölcsesség Lelkét, hogy támogasson és segítsen a döntéseinkben. Salamon az éber szívet azért kérte, hogy népét békében, igazságban és szeretetben őrizhesse. A Szentlelket mi is azért kaptuk, hogy általa jó döntéseket hozva, kísérjük és segítsük az élet útján járni a ránk bízottakat.

Óra Krisztián atya

Várja a táborozókat, zarándokokat a Dr. Saly László gyermek és ifjúsági tábor Sitkén

A korábbi években végrehajtott fejlesztések után, az elmúlt hónapokban minden szükséges engedély megérkezett a Dr. Saly László gyermek és ifjúsági tábor működéséhez. A Szombathelyi Egyházmegye egyetlen bejegyzett, egyházi jellegű szálláshelye várja az érdeklődőket.

Az udvarban található egy hatalmas füves terület, ahol akár focizni, süttögetni, főzni és grillezni is lehet.

Az egyik házban 6 szoba van, amelyek 2-3-4-5 vagy 7 ágyasak. Három szobához külön fürdőszoba is tartozik. Van egy közös fürdőszoba és egy konyha.

A másik házban a földszinten található 1 konyha, 3db mosdó, 2 nagyobb helyiség. Az emeleten 1 kisebb és 2 nagyobb szoba van + 2 fürdőszoba.

A tábort a Gércei Plébánia működteti. Nagy Tifani koordinátornál lehet érdeklődni: 06703369808, vagy a nagytifani2019@gmail.com címen.

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 1938 – Emlékek a múltból egyházmegyénkben

Örömmel értesültünk róla, hogy Ferenc pápa kijelölte a budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus új időpontját. Eszerint 2021. szeptember 5-13. között rendezik a világeseményt hazánkban. Lapunkban folytatjuk a visszatekintést az 1938-ban, szintén Budapesten megrendezett Eucharisztikus Kongresszusra, ahol egyházmegyénkben is sokan vettek részt.

Dr. Fa Józsefné Kővári Klárától kaptuk ezeket a fényképeket. Édesanyja, Guttmann Hermina is részt vett a katolikus világeseményen világeseményen, méghozzá Alsószölnökről. Innen való a szentkép, az utazási és belépési kedvezményekre jogosító füzet, és néhány fényképet is készítettek az ünneplő fővárosról. Köszönjük!

Bízgatjuk lapunk olvasóit, ha tudnak templomukban olyan kegytárgyról, falfestményről, vagy családjukban emlékekről, amelyek az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszushoz kötődnek, jelezzék szerkesztőségünk számára, hogy lapunkban is bemutassuk őket.

A jelzéseket a következő e-mail címre várjuk: sajto@martinus.hu

Dr. Németh Norbert Római levél

Elkezdődött a szünet, a szabadság.

Olyan ez, mint egy kis világvége. Végre most van időnk sok jót tenni. Kapunk a nyáron arra is lehetőséget, hogy sokat olvassunk, hogy a távolabb élő családtagjainkat is újra láthassuk, barátainkkal együtt lehessünk, velük beszélgessünk. Vagyis a nyár elsősorban a pihenésnek az ideje azé, hogy egészségesen feltöltödjünk az ősze, az új tanévre. „Boldogok, akik lelkiismeret-furdalás nélkül tudnak pihenni!”

Gyökössy Endrétől származó boldogságmondás a becsülettel elvégzett munka utáni szükséges feltöltődésről szól, ami értünk van és kötelező eleme azok életének, akik egész évben megfeszítve tanulnak, dolgoznak.

A nyári szünetet mi kapjuk az Istentől, és nem mi adjuk az Istennek. Vagyis Istent nem küldhetjük nyáron pihenőre, a hitünk megélésében nincs vakáció, mint ahogy a szüleinkkel való kapcsolatunkat sem szoktuk beszüntetni hetekre. A szeretetben nincs pihenő. Így a nyarunkban is helye kell, hogy legyen a napi imádságoknak, és a vasárnapi szentmisének (a Balaton partján is van szentmise!). Sőt, most még nagyvonalúbbak lehetünk a Jóistenhez, és többet, összeszedettebben imádkozhatunk. Éppenséggel hétköznapi szentmiséken is részt vehetünk.

A nyár nagy lehetőség! Nem pocskolhatjuk el, el kell vele számolnunk. Ezt a nyarat csak egyszer kapjuk. Köszönjük meg szívből, Istentől kaptuk!

Azért kaptuk, hogy a szünet után ne lehessen ránk ismerni: visszajött a kedvünk, megsokszorozódott az erőnk, és ez kitart a jövő nyárig.

A nyár nemcsak óriási lehetőség, hanem gyönyörűség feladat is. Jól kell kezdeni, mégpedig az első pillanattól. Ez mindenekelőtt egy nagy alvást jelent, aztán egy friss ébredést, de semmiképpen sem valami parttalan semmittevést.

Mit csináljunk hát? Milliófélét, csak ne egyszerre! Sorban, tervszerűen és végre is hajtva, egészen a végéig! Álmodjunk magunknak egy csodás nyarat, majd figyelve naptárunkat próbáljunk az ötletek kavargásába ritmust és prioritást vinni.

A terveink közé mindenképp férjen be jó néhány tévémentes este és számtalan korán kelés! Az imát, az emberi találkozásokat, a sportot és az izgalmas regényeket ki ne hagyjuk! A nyár maga is egy tanár, és élni, helyesen élni tanít.

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Molnár Árpád
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Nyisztor Krisztián
+36 30 222 9234

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Yeloprint Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.